

Megjelen:
hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:
„Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:
Egész évre. . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:
a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszöri-
nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:
Pleitze Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Deák Ferencz.

A nagy hazafi emléket Torontálmegye közönsége csakis f. hó 8-án ünnepelhetett meg, mert az árvízveszély miatt ez az első közgyűlés, melyet megyénk a folyó 1876. évben megtarthatott, a márczius hóban kitöltött rendkívüli közgyűlés az árvíz végett elnapoltatván.

A gyászünnepély szorosan a lapunkban is közölt program szerint tartatott meg. Május 8-án reggel fél 9 órakor diszes közönség gyűlt a megyeház nagy termébe, hol a megye bizottságának tagjai szép számmal megjelentek volt, odajött a városi tanács is a város képviselével, mely a városház nagy termében egybegyűlvén, onnét testületileg jött át a megye házába; a megyeház nagy termében Deák Ferencznek életnagyságban olajban festett élethű képe gyászkeret és díszítményekkel volt ellátva.

Valamivel 9 óra előtt a megye főispánja a teremben megjelenván, az ülést megnyitotta, és felállva, következő szavakat intézte a bizottsághoz, melyeket ez színté állva hallgatott meg: „Tekintetes megyei bizottság! Mely fájdalommal teljesítem elnöki tisztelem, midőn fel kell elevenítenem azon nagy csapásnak emléket, mely hazánkat érte akkor, a midőn rövid három hó előtt hazánk legnagyobb fia, disze büszkessége Deák Ferencz elköltözött az élők sorából, gyenge az én erőm arra, hogy emléket szavakban megörökítsék, vagy hogy a veszteséget, mely hazánkat érte, méltóan ecseteljem; ott hol a nemzet fájdalma oly nagyszerűen manifestálódott, mint kevés havak előtt a nagy hazafi temetésén, ott hol a koronás fejedelem, keble nemes érzületét követeve oly méltóan és valóban királyi módon adott kifejezést részvétének, ott hol a nemzet őrangyalának ama fenséges hölgynek magyarhon koronás királynéjának könyei hulottak az egyszerű honpolgár ravatalánál minden szó feleslegessé válik, engedje meg tehát a tekintetes bizottság, hogy egyszerűen minden indoklás nélkül indítványozzam:

Méltóztassék a tekintetes bizottság a nagy hazafi emlékére rendezett gyászisteni tiszteletben testületileg részt venni, s annak bevégeztével e mai rendes közgyűlésünkben határozatilag kimondani, hogy Torontálmegye Deák Ferencznek emlékét jegyzőkönyvileg megörökítve a legőszintébb hála érzelmeinek és a veszteség feletti nagy fájdalomnak kifejezést adva, azt feliratilag az országgyűlésnek tudomására hozza.”

Ezen indítvány egyhangulag elfogadatulván a főispán vezetése alatt az egész közönség, mely általjában gyászban, de egy része magyar gyászruhában jelent meg, a plébánia templomba vonult, hol diszes ravatal volt felállítva számtalan gyertyákkal és a nagy hazafi czimereivel, három szép nagy koszorúval ékítve, melyeknek egyikét Torontálmegye, másikat N.-Becskerek városa, harmadikát pedig a helybeli jótékony nőegylet készítette.

A gyászmisét Várady kanonok úr végezte fényes segédlettel; az egyházban megjelentek még a királyi törvényszék, ügyészség és járásbírótság személyzete élén a törvényszéki elnök Várady Mihály kir. tanácsos úrral, a rendes hadseregbeli tisztikar Davidovacz ezredes, Codár és Draganics őrnagy urak és a honvédtisztikar Hoffman őrnagy úr vezetése alatt; megjelentek a jótékony nőegyletnek mely gyászban öltözött tagjai, az egylet védnökének Dániel Augusztia alispáné és Vécsey-Gyertyánffy Eleonóra urhölgynek mint az egylet elnökének vezetése alatt, a hölgyek a részükre fenntartott padot elhagyva, a ravatal két oldalán álltak fel; a városi önkényes tűzoltó testület is megjelent teljes díszben és fekete fatyollal

borított lobogóval, szintugy jelent meg a kereskedői és a gymnasiumi ifjuság, az egyház előtt a környékbeli helységek egyenruhás lövészei képeztek sorfalat és teljesítették a szertartásnál szokásos lövéseket. Mise után Magenbauer karnagy vezetése alatt álló férfinegyes a szózatot énekelte el, melynek befejeztével a templomot megtöltött diszes közönség eloszlott, a megyei bizottság tagjai pedig a lövészek tisztelgő sorfalai között a megyeház nagy termébe vonultak, hol a közgyűlés folytatott.

Torontálmegyenek május hó 8-án tartott közgyűléséből.

Főispán ur ő méltósága délelőtt 10 órakor a gyűlési teremben megjelenván és székét eljenzések között elfoglalván a közgyűlést megnyitva, ismétli azon a Deák Ferencz emlékére rendezett gyászisteni tiszteletet megelőzőleg tett indítványát, hogy a nagy hazafi emléke jegyzőkönyvileg megörökíttessék s az országgyűléséhez részvétfelirat intéztessek; ezen indítvány egyhangulag elfogadatulván főispán ur előadja, hogy a folyó évben újabb veszteség érte a megyét annak egyik virilitájá, a nemeslelkűségéről és fejedelmi bőkezűségéről ismeretes báró Sina Simon elhunytá folytán indítványozza tehát, hogy a megye jegyzőkönyvileg adjon kifejezést sajnálatának és intézzen részvétiratot az elhunyt özvegyéhez, mely indítvány szinte egyhangulag elfogadatulván. Következett a kijelölt járásorvosi állomás betöltése, a kijelölt választmányba megválasztattak Kovách Ágoston, Menczer M. és Babics József urak, főispán ur által kinevezettek Dániel János alispán. Dr. Schwimmer Mór megyei helyettes főorvos és Szávi Dóme urak, a kijelölt bizottság miután a három pályázó közül dr. Fleischer úr visszalépett kijelölte dr. Kramer Ferencz és dr. Jámor Antal orvosokat 20 tag szavazást kívánván a névszerinti szavazás megejtését, melynek eredményeként főispán ur kihirdette, hogy dr. Kramer 76, dr. Jámor 16 szavazatot nyertek, minék folytán dr. Kramer 60 szavazattöbbséggel megválasztott. Ezután felolvastatt az alispáni jelentés a megye állapotáról, mely jelentés igen körülményesen és behatóan ecsetelte megyénk közigazgatási, közigazgatási és közművelődési állapotát, ezen jelentésben a megyét fenyegetett árvizekről is tétetvén említés annak ötletétől megyénk főispánjának kormánybiztosi, Tabakovits főjegyzőnek helyettes kormánybiztosi minőségben fáradszónal működésükért s a veszély alkalmával magukat kitüntető megyei tisztviselőknék is a megye elismerést szavazott.

Az alispáni jelentésben Hadzsics János megyei mérnök és dr. Gesztessy László megyei főorvos elhunytárá is említés tétetvén, főispán ur indítványára a közgyűlés sajnálatát jegyzőkönyvileg kifejezvé, egyuttal amint ember, hazafi és tisztviselő közbeesülésben állott megyei főorvos dr. Gesztessy László özvegyéhez részvét iratot intézni határozott. Elővetettek még a megyei főmérnöknek az utak állapotára és a közmunka felhasználására vonatkozó jelentése. — Csőszelek község kérvénye, melyben magát a sz. györgyi járásból a zombolyaihoz csatoltni kéri, mely kérelemnek hely adatott. Folyó hó 9-én a közgyűlés folytatatulván, előkerült a Becskereken létesítendő gymnasium ügye, melyre nézve a város a megyét megkereste, hogy annak létesítéséhez hozzájáruljon, minek folytán a megye közönsége a megyei első alapban, második alapban és nemesi pénztárban lévő öszvesen 50,000 ft. tehető törzsavagyonának évi kamatait határozatlan időre — tehát addig a mig arra szükségé lesz a városnak — a gymnasium segélyezé-

sére felajánlotta, a tőkét egy 10 tagu megyei bizottság kezelendő, mely egyuttal egy a város által választandó szinte 10 tagból álló bizottsággal egyetértőleg intézendő a gymnasium ügyeit; ezen határozatok foganatosítása azonban a kormány jóváhagyásától tétetvén függővé. — Ezután előkerült dr. Csolakovits Sebő felfüggesztett szolgabíró ügye, aki 1875. évi január hóban azon okból függesztettet fel, mert állítólag egy vendégét saját házában megbotoztatta; nevezett szolgabíró ellen a bűnvádi vizsgálat jogérvényesen elrendeltetett, midőn azonban ennek befejeztével a törvényszék a vádhatározatot meghozta s azt a kir. ítélőtábla is helyben hagyta, Csolakovits szolgabíró a Curiahoz fellebbezett, mely a bűnvádi eljárást tényálladék hiányában beszüntette, minélfogva a nevezett szolgabíró hivatalába ismét visszahelyeztetett s hátramaradt fizetése kiutalványoztatott, de annak folyóvátétele szinte a nagyméltóság helygymnasium jóváhagyásától tétetvén függővé.

A közgyűlés további folyamáról legközelebbi lapunkban teendünk említést, minthogy az első három napon csak az itt előadott ügyek vétethettek elő.

Méltóságos főispán úr mint magyar kir. kormánybiztos!

Török-Becsén a Tisza immáran annyira lepadt, hogy a török-becsei vészbizottság további működését beszüntetendően határozta. Ez alkalommal, midőn a polgári köteleesség lelkiismeretes teljesítésének férfias öntudatával tekintünk vissza egy több mint öt hétig tartott harcra — a legkérelmetlenebb elemmel a vízzel, s midőn ma nyugodtan mondhatjuk, hogy Török-Becse diadalmas harcban megmentette lakosainak életét, tüzihelyét és kenyértermő földjét sőt hogy követeve a szomszéd Franyovát, Kumándot és Tarrast is megmentette — e magasztos érelemtől áthatott napon az eddig működött vészbizottság kötelességének tartja a harc folyamára visszatekinteni s a győzelem tényezőiről hálásan megemlékezni.

Ugy vagyunk meggyőződve, hogy Török-Becse megmentését első sorban önmagának, saját polgári életrelvadásának, éberségének, kitartó munkásságának és erélyének köszönjük: Török-Becsén úr és paraszt, gazdag és szegény egyaránt megtette kötelességét, — de sőt többet mint kötelességet, mert a legnagyobb veszély napjaiban a kirendelt munkaerőn fölül önkényes munkaerő is jelentkezett s mindezek fölül a sikert leginkább az biztosította, hogy a lakosság a vészbizottság mindennemű intézkedéseit bizalommal fogadta és pontosan végrehajtotta s a rémület egyes perceiben is, midőn a legmélyebb helyekről a lakosok már költözöködni kezdetek, a vészbizottság pusztá felhívására és abbeli biztatására, hogy igazi veszély esetén maga a vészbizottság fogja azt jelezni — a rend helyre állott, a férfiak nyugodtan honn hagyták családjukat és bizalommal mentek dolgozni a kijelölt pontokra.

A vészbizottság nem teheti, hogy ott, hol mindnyájan — a legszegényebb iparos és paraszt is, erejének és tehetségének megfelelőleg működött — egyeseket dicserőleg kiemeljen: mindenki önmagában hordja a teljesített kötelesség öntudatát s bár kire tekint, olyant lát benne, ki szintén, miként ő megfelelt kötelemeinek.

Egy férfit azonban mégis ki kell emelnünk és ez városunk érdemes birája a 73 éves Kreitzperger János, ki agg kora daczára fiatal erővel, és bírói diszes állásának megfelelő buzgalommal és — mi hasonló vészidején különösen — eszélyes tapintatossággal állította ki mindenkor azon munkaerőt, melyet a város védelmére a vészbizottság kirendelt volt. Fáradszónal munkássága annyira ment, hogy sokszor szinte erőszakkal kellett őt önmagának kinevelésére saját érdekünkben kényszeríteni.

Találkoztak ugyan egyesek, bár igen kevesen, kik részvétlenséggel vagy egyébként kintettek, sőt kettő három olyan is, kik engedlenségére vetemedtek: az utóbbiak feljelenetek a hatóságunk, az előbbieket a polgártársak itétele által sújtották és bélyegeztek meg.

Azonban habár azt mondottuk fentebb, hogy Török-Becse első sorban önmagának köszönjük megmenekülését, mégis mindenkor tisztában voltunk és vagyunk aziránt, hogy a megmentés nagy műve méltóságod nélkül sokasem sikerült volna, hogy méltóságod nél-

kül el kellett volna vesznünk, mert Török-Becsenek védelme elválaszthatlanul összefüggött Franyovának — Kumánd és Tarrasnak védelmével, s hogy a nevezett kerületi helyeken a kellő munkaerő még idején kirendeltetett s hogy kellő hatóság kényszer aláhelyeztetett s ezáltal önmaguk megmentésén is fáradszónal kényszerítettek — ez méltóságodnak elvülhellen érdeme és mi, kik oly szerencsések voltunk, hogy méltóságod alázatos jelentéseinket vizsgálat nélkül mindenkor valóknak elfogadta, hogy méltóságod könyörgéseinket mindenkor meghallgatta és rögtön teljesítette, hogy méltóságod néha talán tulságos sürgetéseinket a veszély súlyosságával kimentette — mi a török-becsei vészbizottság, kiket méltóságod oly kitüntető bizalommal megtisztelt — a török-becsei megmentett polgárság, melyen érzett örök haláját rakjuk le méltóságod lábai elé!

S különösen köszönjük méltóságodnak azon intézkedését, hogy vármegyénknek érdemes főjegyzőjét Tabakovits Gusztáv urat, mint helyettes kormánybiztos hozzánk kiküldeni kegyes volt.

Tabakovits Gusztáv úr tiszteletet és bizalmat egyaránt keltő és azonfölül tapintatos fellépésével, a védelem tekintetében szakértelmével rettenetheten bátorságával és folyton örködő fáradszónal munkásságával teljesen a helyzet által igényelt férfiú volt — Tabakovits Gusztáv úr utasította a kerületi községeket a munkára, ő hozta be végre az elkerülhetetlenül szükséges egységet a hosszú vonal védelmezésébe — s a török-becsei történetében emlékezetes április 7-ik napján, midőn az orkán a lyutovai rétek tengeryei hullámai Takácsai vonalunk ellen adáz rohamra korbácsolta — Tabakovits Gusztáv úr volt az, ki páratlan erélyével és kitartásával a védelmet sikeresen vezette, s Török-Becse és Franyova megmentőjének diszes czimere magát érdemesítette.

Teljes elismeréssel kell még kiemelnünk a méltóságod által a kikindai kerület részéről kiküldött Jorgovits Dusán helyettes kapitány urat, ki a helyzetnek megfelelő komoly erélyvel és fáradszónal munkássággal közreműködött a védelem sikerén, s kinek az április 7-én a Takácsai vonalon fenforgott veszély elhárítása körül szintén kitünő érdemei vannak, s kinek egyik főérdeme az is, hogy Franyova községét vonalainak pontos őrzésére kényszerítette.

Végre elismeréssel kell megemlékeznünk Kolek Pál, megyei mérnök úrról is, ki mint egyedüli szakférfiunk egy a vész idején mint azóta is fáradszónal működött leggyengébb gátjaint megvédésében; fáradszónal nem kímélő buzgalmánal köszönhetjük, hogy jelenleg minden oldalról biztosnak tudjuk magunkat.

Melyek után méltóságos főispán és kormánybiztos úr ismétellen kifejezést adunk legmélyebben érzett halánknak, Török-Becse irányában tanusított atyai kegyes gondoskodásáért, egyszersmind bátorodunk netalán újabb vészok esetén városunk állapotát méltóságodnak hathatós kegyébe ajánlani. — Hódoló tisztelettel maradtunk

Török-Becsén, 1876. április 24-én.

A török-becsei árvízi vészbizottság.

A dunai vitzelenített rétség jövője feletti korszerű eszmélkedés.

II.

Multkori fejezetünk végén két kérdést állítottunk fel, tudnillik az evictió és a bérlők kártalanítási kérdését; ezek felett eszmélkedve felvesszük a fonalat ott, hol megszakadt, és tovább fűzzük az utolsó számban cikkünk folytatását.

Azt hisszük, hogy nem tévedünk, ha azt állítjuk, miszerint ezen két kérdést — mivel egymással szoros és elválaszthatlan összefüggésben állanak — együtt kell fejtegetnünk, kiválólag azért együtt, mert nézetünk szerint a magas kincstár, illetőleg a magas kormány egyrészt evictióval, esetleg kártérítéssel, másrészt a telepítvényesek tartoznak ugyanazzal; a magas kormány különösen azért, mivel a határörök polgárosítása alkalmával, a határvidékkel együtt a réti öblözeteket töltéseiket, a telepítvényesekkel és a Riedsberleitunggal együtt in statu quo átvette, azok sorsáról, jövőjéről, illetőleg kötelességeik teljesítéséről — nép- és állam-gazdasági szempontból — nemcsak gondoskodnia, hanem feleltők örködni is kellett, tehát a constitutionális felelős kormány forma szellemében tettéért, illetőleg közegei cselekvényeieit, azok mulasztásaiért felelőséggel tartozik. Minden félreértés eltávolítása okából nyíltan kimondjuk, hogy a kormány organumai alatt itt, a Riedsberleitungot és az ezzel szoros viszonyban levő — sine

qua non — mérnöki szakmát értjük, ezek, mint a mulkóri szakaszunkban is már érintettük, egyáltalán nem tettek eleget — drágán fizetett — kötelességeiknek; és csakis a roppant áradat, azért, mivel az, utókére általánosan a töltések koronáján felül hatott, enyhíti látszólagosan a hanyasági bűn nagyságát; lett volna csak az áradat kisebb, a mulasztás egész mértékben tűnt volna elő, mely esetben a katastrálnak okvetlen színté csak be kellett volna következnie különösen a két megye hatósága alatti — VII-ik öbölben és általa a VI-ikban is, a nem színvonalra emelt és nem egészen kész töltés — tehát az illetők gondatlansága és semlegessége — miatt. Mint a sajnos tapasztalat bizonyítja, az első szakadás csakugyan itt, a VII-ik öbölben történt; innen pedig a Ponyavicza mederbe ömölve a víz felfelé nyomult, és a VI-ik öböl biztosító, de csakis alig 1 öi koronájú alacsony, de azért collaudált Ponyavicza töltésén keresztül a VI-ik öböl is — mert ennek következtén itt is Pancsova alatt töltésszakadás volt — tönkre tette; — ezen tragikus események után bátran tehetjük a szóban forgó kérdéseket és azt hisszük, hogy azon nézetünkben, mely szerint az organumok tetteiért a megbízó felelős nem eszaktokozunk; ezen nézetünk kiterjed a jóhiszemű bérlők keserves sorsára vonatkozólag is, mivel habár mint bérbéradók a telepítvényes községek szerepelnek, a Riedsoberleitung kezén keresztül és ennek gyámnokai bejegyzése jóváhagyása mellett adtak a réti földek hosszabb időre azon kikötéssel haszonbérbe, hogy elárastás esetén, mindannyiszor egy évvel továbbra terjesztethessék a bérítő aránylagos tartama, és az elárastott földarabérti haszonbér leszámitathassák. — Ezen kikötések oly nagy horderejűek és oly hosszú farkuak, miszerint az illetők jó esetben egy ember életéig, a mostani körülmények között pedig örök időre névelges haszonbérli maradhatnak a Duna viztartánya fenekén levő — és a töltéseknek nemcsak helyreállítás, hanem magasbitása elmaradása esetén — ott maradó bérföldnek.

Nem szándokunk a recriminatio terére lépni, ezt mellőzni mindenkor föltörkvésünk, de nézetünk nyilanti kifejezését czélul tűzünk ki magunknak, azt ezennel teljesítettük is; ezzel kapcsolatban kijelentjük, hogy az evictio és kártérítést nem szoserinti értelemben vesszük, hanem alatta azt értjük, hogy a vízelenítési eszmének erélyes és újontani felkarolását, a töltések kijavítását, illetőleg a lehetőleges idejekoráni felépítését, a telepítvényesek és bérlők sorsát a magas kormányának szíven kell hordania, valamint az enyhítés mikénti módjáról mielőbb gondoskodnia kellett, azon elvnel fogva qui cito dat, bis dat.

Az erélyéről országzserte ösmeretes és a honpolgárok nagy többségének bizalmával bíró magas kormány tapintatos eljárásában nem kételkedhetünk, sőt meggyőződésünk, hogy a rétségek vízelenítése ügyében nemcsak azért, mivel ezekre menő családoknak jelenje és jövőbeli sorsa forog kérdésben, és az intézkedésektől tételeztetik fel, hanem egészségi, politikai, különösen pedig állam- és nemzetgazdasági szempontból mielőbb a legczélseztérben fog intézkedni, de kell is, hogy rendelkezzen, mivel a kérdésben levők mentő horgonya benne gyökerezdik; mivel most már egyedül ő van hivatva teljes súlylyal — hatalom szóval — magát közbe vetni.

Rendes időben rendes, rendkívüiben pedig rendkívüli eljárásnak kell életbe lépni.

Eddig a töltés kiépítés egyedül a hat telepítvényes községet terhelte, miután a hetedik község Rudolfsnad, saját öblözletét 66,769 köböl töltéssel külön kamarázta be, így a 98,088 holdnyi területet ezeknek kellett 955,018 köböl földkiepítéssel vízeleníteni; esik tehát statisztikai adatok szerint egy családra 616 köböl töltés elkészítésének, a töltés vérdésének és a holdankénti 30 frt. váltásdíj megfizetésének kötelezettsége; és mindezen roppant feladatért egy-egy család mennyi földnek jutott tényleges birtokába? — a 35,782 hold földből — Rudolfsnad birtoka ebből levonandó — egy-egy család, a nyert 18 hold helyett, 7-8 holdnak jutott birtokába a bérföldök bér s ennek toldási ideje tartamaig; eddig azonban ennek hasznát sem élvezhette. — Ivanova községe pedig ezenfelül nagyon is mostoha osztályrészt jutott, miután földje két — a VI-ik és VII-ik — öbölben van, és az utóbbi nagyobb részhez csak 3 órai utnak hátrahagyása után, három határon keresztül jutath. — A régi határvidékbéli községek ellenben 35,632 holdnyi földterületet minden váltásdíj nélkül, tehermentesen és vízmentve kaptak kezükre, ezenfelül még töltésvédelmi teher sem sújtja őket.

Imént, rendkívüli intézkedés életbeléptetéséről tettünk említést és ezen eszméhez most is, méltányosság szempontjából híven ragaszkodunk és azt mondjuk, hogy a védtöltések — ha nem is tökéletesen befejezve — fel voltak építve; tehát a telepítvényesek kötelességeiknek részben eleget tettek, hogy az ez évbani — emberi emlékezetet felülmuló — magas vízár a töltéseket megrongálta, helyenkint a telepítvényes községeket együtt elmosta; a népet szétkergette s ugyszólván tabula rásat csinált, ez csakugyan nem a telepítvényesek véte e szerint nem is büntethető. A fentebbi nézpontokból kiindulva — szegényítő vissza lépés bélyege nélkül — ily stadiumban a réti ügy nem maradhatván, a magas kormány annyival inkább állítsa fel azon elvet, hogy miután a telepítvényesek más minden rendelkezésük alatti földek — hosszú hosszú időre — pénzé tették s így most már merő tehetetlenek, de a réti földterület megmaradt, azon birtokos, ki ezen földnek birtokába kíván ma-

radni, az javítsa ki illetőleg építse fel és védje a töltéseket és pedig nem úgy, mint eddig volt szokásban, kézzel és talicskával, hanem kocsiával; hogy az ne legyen rosta, de munkaközben erősödjék; továbbá: ne huzattassék egy minden támasz nélküli egyszerű töltés vonal, hanem legyen az magas, négy öl koronájú és kívülről hosszú rézsúval, szakaszonkénti traversekkel, beülről pedig banquettekkel ellátva, hogy illetlen állapotban minden eventualitásnak megfelelő az áradatnak ellentalálhasson; a kivételnél mindig azon eddigi szokásban levő s tapasztalt rossz módszer, miszerint az áradat és vész alkalmával tett óvatossági fogadások soha meg nem tartattak, soha lábra ne kapjon, mivel ezen esetben a vízelenítési eszme kivitele örök időre pium desiderium maradand; valamint azon elv lebegjen mindig szem előtt, hogy felszeg intézkedés soha sem vezet a kívánt eredményhez.

Mielőtt azonban a töltéscépitési munkához fogni lehetne, első és föfeladata a kormányának hathatósan oda törekedni, hogy öblönkénti különös réti biztosokat nevezzen ki, azoknak a körülményekhez mért, felelőség melletti tág hatáskört engedjen, hogy ezek által a töltések közé szorított és ki nem menekülhető árvíz, mielőtt a Duna vizállása megengedi, lecsapolathassék és a töltéscépités, felügyeletük alatt azonnal megkezdethessék; ezen intézkedés gyors keresztülvitelét igényel, mivel különben részint a mezeli munka és a tél közbenjötté egy évet elrabolván, kétszeres, sőt háromszoros munkát veend igénybe a vízelenítés.

Egyáltalán, mint a mostani magas ár bizonyítja, az eddigi védtöltéseknek szokásban volt magassága, nem biztosítja a védendő földterületet az elárastás ellen, tehát okszerűleg azok a mostan volt vizálláshoz mérve arányosítottak legyenek, mert a folyamok szabályozása utján az áradat gyorsabb lefolyást nyert, míg a vaskapunali szoros, még most is csak az azelőtti szoros maradt; tehát a víznek — mivel nem kerülhet — csak emelkednie lehet, mely emelkedés évenként néhányszor próbára teendő a védtöltés szilárságát.

Mennyiben tehát a magas kormány mind ezen nézpontokat s észleleteket magáéva teszi, és hathatós gyors intézkedések által a calamitás és csüggedésnek elejét veendi, ezzel együtt a benne helyezett tántoríthatatlan bizodalmat csak erősíteni fogja; az érdekeltek és a közvélemény igényeit — anélkül, hogy az államnak újabb terhet róvna fel — kielégítendi. A régi határörök mint rétbirtokosok a reajok háromlo töltéscépitési munka miatt egyideig morogni fognak ugyan, de ez idővel el fog hangzani az utódok pedig áldani fogják a kormányának észrű és hathatós intézkedését.

V. G.

Deák Ferenczről

egy tanuló- és 1848-49. évi képviselőtárs.

(Eredeti közlemény.)

(Folytatás.)

Lemondván a miniszterium szeptember 11-ke után Deák a közép utolsó üres padjába ült és a „resignatio“ szorakozottságával nézte és hallgatta az aután, történeteket nem vévén részt bennök csak hogy midőn szeptember 15-én a képviselőház Kossuth indítványára a bécsi országgyűléshez, hogy mint nemzetnemetel értekezve intezze el a közös ügyeket küldöttség neveztetett ki Deák Ferencz és küldöttségbe első helyen lett, megválasztásának elfogadta és Bécsbe el is ment, aután pedig szeptember 22-én, midőn az új miniszterium alakításáról volt szó, és ő a bécsi küldöttség eljárásáról tett jelentést, s végre szeptember 24-én, midőn a bécsi miniszterium államirata (Staatschrift) jött tárgyalás alá. En az utóbbi alkalommal épen mellette ültem, szokásom volt t. i. ha olyankor jöttem az ülésbe, mikor már Deák padjában ült, és még az ülés meg nem kezdődött padjánál elmenve mellette megállni, és az elnök csemetéséig vele beszélgetni, mert lemondása óta nemcsak hozzáférhetőbbnek, hanem közlekedényebbnek is találtam. Ilyenkor az elnök csemetésénél én helyemre indulván többnyire megszólított, hogy mellette foglaljak helyet és engem a padjába beeresztetted maga a szélén maradván. Ezen a napon Kossuth kijelentette, hogy ő azonnal indul a vidékre a népet lelkesíteni s Kossuth ezen beszéde alatt Deák Ferencz hozzá fordulva Kossuthról és jelleméről olyan kifejezéssel nyilatkozott, melyből egészen érthetőleg kivehettem, hogy ő Kossuthtal nem csak a politikai pályán, hanem személyesen és örökre szakított, noha egyébiránt azzal, hogy a hováttakkal, szerbekkel és oláhokkal cimboraszkodó udvari reakciónak ellenszegülni kell, maga is megbarátkozottanak nyilvánította magát az érintett állami iratnak Kossuth elváltozával napirendre került tárgyalásánál. Ezen tárgyaláshoz legelőször is Bartos Ede (egy szinte ügyes szónok Kossuth szomszédja a hegyvárti padokon és legbuzgóbb követői egyike, akit Kossuth épen azért — aután minthogy Debreczenbe nem jött — legjobban szeretett volna felakasztatni) majd pedig Madarász László szóltak, és midőn az utóbbi az ő ismeretes hevével az udvari camarilla ellen kitörve, személyeskedésre ragadtatta magát Deák felállt és szólará felirata magát. Erre Madarász csak hamar végezvén beszédét, a jegyző Deakot felszólította, a mi egy hársány többször ismételt lelkes „halljuk“—ot idézett elő. Deák aig néhány szóval, de gyönyörű logikai praecisióval azt indítványozta, miszerint a miniszterelnöknek tudtára kell adni, hogy az országgyűlés a bécsi miniszteriummal mindaddig, míg a haza földét pártulók tapodják, alkudozni nem hajlandó és nem is fog, mely indítvány közfelkiáltással elfogadott; mellette ültem másnap

reggel, és mikor a jegyzőkönyv hitelesítettvén Deák ismét felszólt, hogy az, amit Irányi jegyző az ő indítványa szerint mint határozatot olvasolt fel; ennek sok csalókatlan pedig kevés, s újra elmondván indítványát, ezt az egész ház ismét hársány éljennel fogadta. Erre mintegy öt perc múlva megjelent padunk elébe Zaborszky Alajos a képviselőház egyik jegyzője azon kérését intézvén Deakhoz: „Mondja el neki még egyszer indítványát.“ — „Mit akarsz vele?“ kérdé Deák. — „En vagyok ma jegyző“ felelé Zaborszky, „és jegyzőkönyvbe akarom iktatni indítványodat.“ — „Ha jegyző vagy“ mondá Deák, „jegyzeted volna fel magadnak akkor, mikor elmondtam.“ — S Zaborszky meg én is hibába kértük Deakot indítványa újból elmondására. Zaborszky — tudvalevőleg — Deák régi tevékeny elvbarátja lévén, én ennek ezen cynikus vonakodását má napig sem tudom magamnak megmagyarázni másként, minthogy Zaborszky tanu ez utóbbi pártzakadásnál nem a kormány, hanem Kossuth pártjára állott.

Ezen napot Deák életéből azért kívántam kiemelni, hogy kitüntessen először, miszerint Deák elidegenedése Kossuthtól már ekkor „fait accompli“ volt, és másodsor, miszerint noha Deák népszerűsége ekkor épen egészen lehanyatlottnak látszott mégis mielőtt csak szavát halotta, a képviselőház mintegy varázsütésre fellelkesülve nemcsak hallgatta, hanem feltétlenül követte is őt. — Minél fogva én folyvást azon meggyőződésben éltem, hogy Deák, ha akarja, a forradalmat meggátolhatta volna, de ennek Kossuth által megindított kerekébe vágni azért tartózkodott, mert a forradalom tulsó oldalán az ország jogairól való lemondás örvénye tángott, ami az ő szemében a forradalom következményeinek kétségbe ejtőbb volt: egy utóbb tett nyilatkozatával alább ezt csakugyan igazoltnak fogjuk találni, s végre harmadsor, miszerint noha a forradalom árja már ekkor megindulván az ő feje felett is elcsapott, és ez nem volt az ő elementuma, — Deák mégsem menekült abból mint báró Eötvös, Klauzál Gábor gróf Szechenyi utó miniszterársai, és sok más, hanem az árral üszött ő is, és — bár szavát többé a képviselőházban nem halatta — mégis — mint alább egy későbbi nyilatkozatából is ki fog tűnni — tény az, hogy Deák Ferencz is a forradalmat mint „malum necessarium“—ot csakugyan elfogadta. (Folyt. köv.)

N.-Beeskerek, majus 3-án.

„A capite foetet piscis.“

Hanz Gyula helybeli gymnasiumi tanár úrnak mult szombaton az „ifjusági társasok“ helyiségeiben tartott felolvasását alkalmunk volt meghallgatni, s csak is sajnálatunkat fejezhetjük ki e helyen, hogy ezen kiváló érdekes felolvasásnak oly kevés hallgatói voltak. Egynehány irodalom-kezdő hölgy kivételével kizárólag csak egyetli tagok voltak jelen s ezek is csekély számban. Városunknak a körhöz nem tartozó s a haladást s korszerű eszmék megtestesítését annyira hangoztatni szerető intelligentiájából pedig senkit sem láttunk ott. S városunk társadalmi életét, nem a legjobb színben előtűntető ezen hideg részvétlenség annal bosszantóbb, mivel épen ezen osztályhoz tartozó urak kedvelt foglalatosságához tartozik a mai fiatság megromlott szellemét, morális súlydedését a társadalmi életbeni kárhozatos ledér télségét csak könnyelmű mulatságokrai hajlamát — s tudja isten még hányféle rossz tulajdonait minden adandó alkalommal kiméletlenül korholni; s teszik ezt a nélkül, hogy erre alapos okuk lenne, s hogy az általuk oly demoralizáltak deklarált fiatságnak jobb utra terelésére legalább maguk jó példával szolgálának, vagy hogy a fiatság intézményeit s jó szándéku komoly törekvéseit úri pártfogásukba vennék s gyámolítanak. De hiába: nálunk ez így szokott történni.

Mig télen a táncstermek zsúfolva vannak, s a „jéggalya“ egész napon át sőt még este is muzsika-szó s fátyla fény mellett recseg az elegáns közönség terhetől, s a lovatársulatok bodái előtt csak úgy hemzseg a művészet pártoló közönség és sokan kétségbe vannak estve, hogy jó eleve nem váltott bemeneti jegy hiányában meg vannak fosztva a hajmeresztő mutatványok élv-dús látásától, — addig egy-egy tudományos értekezés vagy felolvasástól, ugyanezen műpártoló közönség tisztességes távolban tartja magát, mert hiszen ez nagyon unalmas; nem is mutogatnak ott „saltomortálé.“ — E helyett inkább elmegyünk a casinóba vagy máshová, búsulunk a haza veszeleztetett sorsán s szomoruan hallgatjuk egy-egy árvíz által sújtottnak keserű panaszait, hogy milyen nagy harcsákat halásznak ki a két öles vízből a hol a legszebb vetés volt! Ezután pedig „hadd szóljék hát az a csöndes!“ A hölgyek pedig eközben sóhajtozgatnak hogy milyen fád ez a fiatság (nem értvén alatta a kilencz koronás cimzer bírlalót) még egy „kränzchent“ sem tudnak összehozni!

Bizony szomorú jelenségek ezek! S nem vagyunk képesek felgönni városunk nagy közönsége illető köreinek méltó megrovást, érdemlő vétkes közönyét, melyet hasonnemű felolvasások iránt tanusit; vagy talán nem nyujtanak ezek elegendő szorakozást, s több élvezet találhat egy akrobata társulat mutatványaiiban s izetlen élcelésében s a czirkuszi „hamupipőke“ gyermekek historiájának naiv producálásában?

Nyujtassék tehát, segéd kéz az ifjuságnak mert e nélkül legjobb igyekezetei is hajótörést szenvednek! — u — y.

Panaszok a közönség köréből.)

N.-Beeskereken, 1876. majus 9-én

Egy év előtt megtörténnvén itt a tagosítás azóta oly különös dolognak vagyunk mi itt tanui, a milyent azelőtt nem tapasztaltunk. Azt kell látnunk t. i. hogy a tagosított birtokok tulajdonosai vagy bérlői nem elégszenek meg a nekik kimért földterülettel, hanem kiterjeszkednek az országutra is, jelesen tapasztaljuk ezt a Szent-Mihályra vezető basahidi országút balfelén, melyett egész mentében tagosított birtokok foglalnak el, ahol az országút több helyén fel van szántva és be is vetve. Ez kétségteljesen és nem sokára annyira el fog harapodni (mert ha Péternek szabad, mért ne legyen Pálnak is), hogy az országútnak nem marad több tér, mint a melyen egy kocsi mehet, tehát annyi sem, hogy a kocsik egymásnak kitérjenek, mert ezt a gradnucizai városnegyed birtokosai egy pár év óta már így megszokták, amint ezt a szérsűv kertes területén látni lehet, ahol a kíméreskor 1845-dik évben a kertek között, hogy a gabona behordásnál a terhes kocsik egymásnak kitérhesseken, mindenütt legalább is hat öl ut hagyattot ki, és ma ezen ut négy lábat is alig tesz, hogy rajta egy kocsi is alig mehet. Mind arról meggyőződhetik a városi rendőri hatóság a helyszínen, és csak sajnálni lehet, hogy ez eddig figyelmét kikerülte, mert ma az ily foglalás több, mint volt csak tavaly is, és így a visszafoglalás ma több gondnal és költséggel is jár, a minél azonban azt kérjük, hogy minden ily költség a foglalók terbére háríttassék, megjegyezvén miszerint nem tartjuk szükségesnek arra a szót vesztetni, hogy az elfoglalt területek rendelkezésüknek haladéktalanul visszaadandók, mert hiszszük, hogy t. városi hatóságunk ebbeli kötelességét öntudatával bír és így e panasz megszüntetését attól legközelebb várhatjuk.

HETI SZEMLE.

Európai sajtó. A főfigyelmet az éjszakai nagyhatalmaknak Berlinben találkozása vette igénybe. Élénk foglalkozást nyujtottak a sajtónak a bécsi alkudozások is, illetőleg a monarchiának két fele közt létrejötti kiegyezés eredményének megbirálása. A keleti ügyeknél mindinkább előtérbe viszi a sajtó Gortsakof mysteriosus egyéniségét s felni kezdi rejtélyes, de következetes politikáját. Sándor czár visszalépesi szándékáról a mult héten hallgattak. — A „N. A. Z.“ alarmcikkje által kellett nyugtalanság a felhivatalos. „W. Abendpost“ következő, a lap élén közölt enuntiatiójára adott alkalmat: Német-, Orosz- és Ausztria-Magyarország vezérállamférfiainak legközelebb bekövetkező berlini találkozására, melyet a czimkérdés némi licentiájával a három kancellár összejövetelének nevezhetni, a nyilvános discussio előtérben áll. A dolog természetében rejlik, hogy a legkülönfélébb politikai gyamitásokat és combinatiókat fűzik az eseményhez, de a lényegét illetőleg szilárd alappal bír az nézet, hogy a találkozás csupán fontos bekéssymptoma és a három császári hatalom benső egyetértésének minden képtel kizáró nyilvánulása gyanánt fogható fel. — E sorok kapcsolatában idézi s így hitelesnek tünteti fel az „Abd.“ az „Allg. Ztg.“ egy bécsi levelét, melyben egyebek között ez olvasható: „A berlini miniszteri találkozás, mely egy congressus eszméjét feleslegessé teszi, csupán a három császári szövetségnek s e szövetség békeprogramjának megerősítését czélozhatja s azért csak megnyugtató hatással lehet. A szövetségsek első feladata: a Balkán félszigeten történeteket localizálni — teljesítetett. Berlinben most azon lépések felett kellend tanácskozni, melyek a közös actió bevezetésére és azon czélból szükségesek, hogy a localizált felkelesnek is vége vessék.“

Itthon. Politikai körökben hírlík, hogy a kiegyezési törvényjavaslatoknak a parlament általi elfogadása után két-három miniszteri tárcza tulajdonost fogna cserélni. Simonyi báró és Perczel kijelentették volna, hogy csak is ezen időpontig hajlandók állásukban megmaradni. — Érdekes a megbeszélés, melyet politikai lapjaink a bécsi kiegyezésnek szentelnek. Jónak látjuk t. olvasóink figyelmét a „Hon“ következő tárgyalagos és tájékoztató exposéjára felhívni: A „Hon“ így szól: „Hogy mennyiben felel meg a kiegyezés érdekeinknek, az sok tekintetben függ a még előtűnt ösmeretlenség, sőt legnagyobb részben csak később megállapítandó részletektől; de azt most is konstatalhatjuk, hogy a mostani állapothoz képest, haladást, javulást jelent az, habár egyáltalában nem elégti ki sem azon igényeket, melyeket a nagy közönség, sem azokat, melyeket mi, sem azokat, melyeket kormányunk formált, sőt szükségeseinknek, hasznosnak tartott ez ügyekben. Tagadhatatlan, hogy a fogyasztási adókból mit sem nyertünk, kétségtelen, hogy a vámtételek egy része érdekeinknek megfelelőbbé lön ugyan téve, de a szövetségi iparcikkiek tételei, részben a mi rovásunkra, emelve lőnek. — Nem tagadjuk; kényszerhelyzet szülöttje ez. A politikai és nemzetközi viszonyok és érdekek ép oly sőt talán nagyobb döntő befolyással voltak előidézésére, mint azon közgazdasági okok, melyek a monarchia két felének békés fejlődését és egy kapcsolatban maradását szükségessé tették a Tiszakormány előtt. Nem könnyen és nem nagy erőfeszítés nélkül írta alá az a mai egyezség. Lehet kifogást emelni alapelvi, kiindulási pontja vagy magatartása ellen; de kárthatatni nem lehet azért, hogy önmagán erőszakot tett.

* Az e rovat alatt közölt cikkekért nem vállal felelőséget a szerk.

„Rebus sic stantibus“ — azaz az engedelken monarchia ország alól vetelésének tény, mely bankkredít pensatiót nyerhető esztrák köl len bizodal azon téren el. Ha létre fog hagyom gyarorszá ben rossz bizonyos. ha elfogadj sége, akit szertéség nyitk ered gítéséből részről tan ség által lya. És érekekben nekünk il tika kapos ményeinék: két állam v kotmány. — néve köve képviselőh az első ül lasztásokat. hajlja végé alapját a zá pezik; a ny tosb javasa leti vasut m bályozási s ságügyi s p vām- és fe a bankügyr semmi eszt elé, hanemi kiküldendő egyetértésé idényben.

A fell „N. W. T.“ közelebb viz közetnek léi közet pénz vezérlete al 15,000 nizar bosnyak bes és 3000 mo ember. Pénté kelt e serg felé. Ugyane Peko és eg insurgens és fel indult, a nyomulásának előlétek az m erdőben meg puskatúze. A vonalban a l az utól éjsza Szocscza a janai magasa egy önkényes Presjeka felé szorosi utó. Gligor alatti közötti magis ben nyomulá nem rendes sorban állt. — a tartalékok a A törökök fény vonulások oly czirozasi tére törtek. Kilen fejlődött a tuz ban csakhande centrum em hátrálni. A t megerősödvé. Az insurgense Délután két ó is kifogyott a A török balsz tólépésben tér positióját. Pavl két óraig dacz azonban szinte sel delután 5. valamennyi tör a Dugaszorost keztek. A szo által. Nyolcz to jákán s oszta minden magas Ezen échelono bor által fedo Niksics felé ka (egy órányira vették az élelt szélső előrs a nál. Az échelon Presjeka közti zóme tabort utá crivosiai csala szombaton regg rök előrsöket. Pavlovics a ba balról oldalfo rsöket. A vissz jült, mely a t is magával raga hegylencz tövév lási vonalat. Me átűrni Nozdre f

1995. sz. k. 1. 1876. Hirdetmény. (67-1.1)

Alírott hivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az 1876. évi összes jövedelmi adó tételeket magában foglaló jegyzék az 1868. évi XXVI. t. cz. értelmében 8 napon át a városi számvétségünk irodájában betekintés végett f. é. május 10-től kezdve kitéve leendő, s hogy a jövedelmi adó kivétel bizottság az idézett törvényczikk 29-63. §§-ai határozatára szerint működését a későbbben közhírré teendő határnapon a városház nagy termében kezdeni meg, mely bizottságnál minden adóköteles netáni panaszát vagy felszólamlását az adómány rovás ellen írásban benyújthatja.

Kelt Nagy-Becskereken, 1876. évi május 10-én.

A polgármesteri hivatal.

3. 1995.

Kundmachung.

Von Seite des gefertigten Amtes wird hiermit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß das Verzeichniß über die jähmtlichen Einkommensteuer-Ansätze für das Jahr 1876 in dem Amtselofale der Stadt Buchhaltung im Sinne des §. 27 des XXVI. Geſetz-Artikels vom Jahre 1868, durch 8 Tage zur Einsicht für jeden Steuerpflichtigen vom 10. Mai l. 3. an aufgelegt, und daß die Einkommensteuer-Bemessungs-Commission im Sinne des obigen Geſetz-Artikels §§. 29-63 ihre Funktionen an einem später befanntzugebenden Termine im Magistrats-Rathssaale aufnehmen wird, bei welcher Commission jeder Steuerpflichtige seine allfällige Beschwerde oder Recurs gegen den Steueranatz ohne eine specielle Vorladung im Allgemeinen abzuwarten, schriftlich einbringen kann.

Gr.-Becskereken, am 10. Mai 1876.

Vom Bürgermeister-Amte.

2001. sz. k. 1. 1876. Hirdetmény. (66-1.1)

Nagy-Becskerek város hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városi rendőrség számára f. 1876. évre szükséges ruhanyelvények jelenen: 30 nyári öltöny zölch vászonzól, 30 darab sapka kék posztólól, 30 pár cipő fénymázás bőrből beszerzésére f. é. május 14-én délután 3 óraker e városház nagy termében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók 10%-nyi bánatpénzzel ellátva meghívattak. Az árlejtési feltételek a szokott hivatalos órákban a városi számvédei hivatalnál betekintheők.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi május 9-én.

A polgármesteri hivatal.

1567. sz. csőd 1876. Csődhirdetmény. (54-3.3)

A nagy-becskereki kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy idős Harsányi A. nagy-becskereki fűszerkereskedő ellen saját kérelmére a csőd elrendeltetvén, ideiglenes tömeggondnokul Francz J. L. nagy-becskereki kereskedelmi ügynök perügyelőül Kéler Elek nagy-becskereki ügyvéd kinevezeték, a hitelezők összejövetelére 1876. é. június 12-nek d. e. 10 órája kitűzetik oly megjegyzéssel, hogy a helyben nem lakó hitelezők N.-Becskereken egy megbízottat kijelelni kötelesek a kinek a törvényszéki végzések kézbesithetők lesznek. Felszólítanak tehát mindazok kik ezen csődtömegből bár mily jogcímmel valamit követelnek, keresetüket okmányokkal felszerelve 1876. évi június 10-ig annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott keresetek el nem fogadattak.

Kelt a nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék mint csődbíróságnál 1876. évi március 17-én tartott üléséből.

Várady Mihály, kir. tszéki elnök.

6840. sz. 1875. Árverési hirdetmény. (56-3.3)

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a nagy-becskereki árverés mint végrehajtó részére 600 ft. és járuléki kielégítése végett Pervacszy Krszta és Maria végrehajtást szenvedőtől lefoglalt 40 ftra becsult különféle szoba bútorokra, továbbá a n.-becskereki község 2731. sz. tjkönyvben 1400 ftra felbecsult 577. ösz. sz. alatti házra nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínén leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi május 31-ik, szükség esetében második határidőül június 1-ső napja, mindég délelőtti 10 óraker tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező kiküldötténel letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők. Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítattak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pal ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviselteni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni. Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi december 31-én tartott ülésében.

706. sz. 1876. Árverési hirdetmény. (59-3.2)

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Neugroschl Mátás végrehajtó részére 2500 ft. és jár. kielégítése végett Neugroschl Emilia helybeli lakos végrehajtást szenvedőtől lefoglalt és a Nagy-Becskerek községi 1458. sz. tjkönyvben 5000 ftra felbecsult ingatlan vagyonra nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a telekkönyvi hivatalban leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi június 12-ik, szükség esetében második határidőül július 12-ik napa, mindenkor délelőtti 10 óraker tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb kö-

Felölös szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

rülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnel letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítattak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Kókits János ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviselteni.

Vége a prrds. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen k. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi március 11-én tartott ülésében.

468. sz. 1876. Árverési hirdetmény. (58-3.2)

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Kanitz Sándor és Jakab franyvai lakost végrehajtatók részére 61 ft. és jár. kielégítése végett Vrebalov Szeva franyvai lakos végrehajtást szenvedőtől lefoglalt és 170 ftra becsult különféle ingóságok mint lábas jószágok, házi és szobabútorok egy gazdasági tárgyaknak, továbbá a franyvai 796. sz. tjkönyvben tulajdoniul felvett 1246 ft. 75 kr-ra becsult ingatlan vagyonának bírói árverés elrendeltetvén, ennek a franyvai községében leendő eszközlése első határidejül 1876. évi június 7-ik, szükség esetében második határidőül július 10-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnel letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítattak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pal ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviselteni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni. Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi március 11-én tartott ülésében.

183. sz. b. v. k. 1876. II. árverési hirdetmény. (68-3.1)

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a tekint. nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi január 29-én 15. szám alatt kelt végzésével Topalov férj. Levakov Jelena részére a mellenczei 294. sz. tjkönyvben felvett ingatlan, valamint egy hold überlandialis földből Levakov Joeczát illető részére nézve elrendelt árverés f. é. ápril 29-én sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. május 29-ére tüzetik ki.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi ápril 30-án.

Marianovich János, kir. bir. végrehajtó.

107. sz. b. v. 1876. Árverési hirdetmény. (63-3.1)

A nagy-becskereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 354/1876. számú végzéssel Vrbasky Urosnak, Tandy István örökösei ellen 50 ft. és járuléki iránt, a t.-becsei 921. tjkönyvi ingatlanosság elárvereltetésére kitűzött első árverésor vevők nem jelentkezvén közhírré tétetik, hogy az ingatlanosság második f. é. június 3-án d. e. 10 óraker t.-becsei községében megartandó árverésen esetleg becsáron alul is el fog adatni.

Kelt T.-Becsen, 1876. évi május 2-án.

Rankovits István, kir. bir. végrehajtó.

430. sz. k. szb. Pályázat. (62-3.1)

Jankahid községében üresedésbe jött jegyzői állomásnak választás utján betöltése f. é. május 31-én d. e. 9 óraker a helyszínén azaz a községében fog eszközöltetni. A jegyzői fizetés s egyéb járandóság a következő: készpénzben 160 ft., utiállány 40 ft., 18 hektol. 45 liter tiszta búza, 12 hekt. 30 lit. középszerű búza, 15 hect. 38 lit. kukorica, 11 méter 38 cent. szalma, 7 méter 58 cent. kemény tűzifa, 28 kilogr. só, 14 kilogr. millygyertya, egy sertés vagy 50 ft. készpénz, továbbá fél hold föld, szabad lakás s a községhez telken levő egész kert, végre egy szerződés 2 ft., másolatáért 50 kr., folyamodvány 2 ft., végrendelet 1 ft., kötelezvény 30 kr., marhajaratért 5 kr.

Ezen állomásra csak olyanok pályázhatnak, a kik az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-ra értelmében Torontálmegye tettes szakbizottsága által képésítettek nyilvánítottak a magyar s román nyelvben szóval és írásban tökéletesen jártasak. A kelendő felszerelt folyamodványok a választást megelőző napig Jankahid községelöljárónál benyujtandók. Nagy-Becskerek, 1876. évi május 8-án.

Bakalovich Agoston, szolgabíró.

532. sz. ki. 1876. Pályázat. (49-3.3)

A Tisza folyónak veszélyessé vált rendkívüli áradása következtében f. é. ápril 11-ére kitévő volt Uj-Szt.-Iván körjegyzői választás továbbra elhalasztatván; miért is Uj-Szt.-Iván község körjegyzői állomásnak választás utján leendő betöltésére f. é. május 23-ik napjának délelőtti 10 órája törvényszabta módon, újból kitűzetik; a pályázni kívánók ezzel felhivatnak, hogy a községi törvény 83. §-nak megfelelően felszerelt folyamodványaik f. é. május 22-ig alírottá nyujtsák be.

Ezen állomásnak javadalmazása következő: évi fizetés 216 ft. 75 kr. o. é., uti állány 57 ft., irodai állány 37 ft., őszi tiszta búza 31 hectoliter 97 liter és 30 centiliter, tavaszi búza 6 hectoliter, 14 liter és 90 centiliter, só 28 kilogramm, steárin gyertya 14 kilogramm, kemény tűzifa 3 méter és 79 centiméter, szalma 5 méter és 69 centiméter, és szabad lakás házikerttel.

Kelt Uj-Szegeden, 1876. évi ápril 23-án.

Keresztes Ignác, szolgabíró.

976. sz. ki. Pályázat. (226-3.3)

Néhai Blázy János volt hajdusiczai körjegyző halála által üresedésbe jött körjegyzői állomás betöltésére a pályázat kiíratik. Ezen körjegyzői állomással a következő évi fizetés van összekötve:

Hajdusiczáról . . . . . 550 ft.

Györgyházáról . . . . . 120 ft.

összesen 670 ft. készpénz,

szabad lakás, házikert, a magán dolgozatok és napidíjjak a megerősített szabályrendeletek szerint. Pályázni kívánók felhivatnak az 1871. évi XVIII. t. cz. értelmében szerelt folyamodványaik f. é. május 28-ig alírt szolgáló bíróságnál benyujtani, megjegyeztetik, hogy pályázótól megkivántatik, hogy a jegyzői szigorlatot az 1871. évi XVIII. t. cz. életbe léptetől fogva tettek le, valamint hogy a magyar, német és tót nyelvet írják és beszéljék.

A választás május 29-én fog megtartatni. Bánlak, 1876. évi ápril 21-én.

Milutinovich Sándor, szolgabíró.

Délmagyarországi tanítóegylet nagy-becskereki fiókegylet elnöksége.

A nagy-becskereki fiókegylet t. cz. tagjainak.

Az alírott elnökség ezennel tisztelettel meghívja a nagy-becskereki fiók-egylet tagjait és tanúgy barátait a f. é. május 18-án Torontál-Szécsányi iskolaépületben tartandó tavaszi gyűlésre, és köztudomásra adja a következő ideiglenes napirendet.

Napirend:

- 1. A mult évi június 10-én és október 26-án tartott gyűlések jegyzőkönyveinek hitelesítése.
2. Tagok fölvétele.
3. Egyleti ügyek átiratai.
4. Gyakorlati előadás: Az egyszerű mondat állító-, kérdő- és szolítóalakban Geist János t.-szécsányi községi tanítóól.
5. Gyakorlati előadás: „A fücskáról, ki mindenrová elvitetni kívánta magát“ című olvasmányok tárgyalásos és nyelvtani kezelése Liszhó Mihály n.-szécsai közs. tanítóól.
6. Előadás: „A real-ismeretek tanítása a népiszkolában“ Klein István német-écskai községi tanítóól.
7. Előadás: Iskolatárképzésről, Eisler Mihály, lászáröldi községi tanítóól.
8. Indítványok. Ezek az elnökségnél írásban beterjesztendők.
9. Tisztújítás.
10. A tagsági díj beszedése.
Azon reményben, hogy a tisztelt tagok, kartársak és iskolabarátok a gyűlés napján és helyénny számaban megjelenni fognak, vagyunk kartársi üdvözléssel. Lászáröldön, 1876. évi május 1-én.

Szilvásy János, Eisler Mihály, titkár. (64-1.1) elnök.

Már f. hó 15-én huzatnak

MAGYAR NYEREMÉNY KÖLCSÖN

SORSJEGYEI

o. é. 150,000 ft. adómentes főnyereménnyel.

Ilyen sorsjegyeket úgy mint azokról szóló eladási leveleket ajánl a

Torontálmegyei takaré- és hitelbank.

(65-1.1)

Hirdetmény.

A „Torontálmegyei takaré- és hitelbank“ t. cz. részvényesei ezennel értesítettek, hogy a f. é. rendes közgyűlés által a nyeresemény osztalék 6 ftrban állapított meg részvényenként és hogy ezen osztalék a 6-ik számú szelvényeknek arithmeticailag rendezett jegyzékkel (melyhez az őrlopokat az intézet könyvívősege ingyen szolgáltatja) benyujtása mellett az intézet pénztáránál mindég a délelőtti órákban felvehető.

Kelt Nagy-Becskereken, 1876. évi május 1-én.

A torontálmegyei takaré- és hitelbank

igazgatósa.

(61-2.2)

Alírott tisztelettel tudomására hozza a nagyérdemű t. cz. közönségnek, hogy

VIRÁG-ÜZLETÉT

f. é. május 1-től kezdve az uszoda közelében lévő Quiriny-féle keriből a városi epreskertbe átteendi, kérvén a t. cz. közönséget és virágkedvelőket öt új lakásában is számos látogatással és megbízásokkal megtisztelni, kiváló tisztelettel

Leitner Mihály,

(57-3.3) mű- és kereskedelmi kertész, egyuttal városi főkertész.

Bérbeadási hirdetmény.

A horgosi uradalomhoz tartozó Rózsaházán legelő, egy a zánkányi pusztán összesen 1000 hold bérbeadandó lévén, bérleni szándékozók közelebbi fölvilágosítást nyerhetnek Mayer József, uradalmi ispánnál.

Szeged, 1876. évi ápril 13-án.

Kelemen István, uradalmi ügyvéd.

(52-3.3)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.